

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/194/2018
Identifikačné číslo spisu:	2115223042
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2115223042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Poľnohospodárske družstvo Siladice, so sídlom v Siladiciach 247, IČO: 00 208 230, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ferienčíkova 7, proti žalovanému I., bývajúcemu v W., o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16 Cpr 1/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. októbra 2017, sp. zn. 26 CoPr 4/2017, takto

rozhodol:

I. Dovolenie o d m i e t a.

II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 29. marca 2017 č. k. 16 Cpr 1/2015-272 konanie zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok 3.323,40 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému, centrálného systému evidencie poplatkov (Slovenská pošta a.s.) a žiadnej zo strán súd nepriznal právo na náhradu trov konania. Dospel k záveru, že v danom prípade došlo ku späťvzatiu žaloby pred začatím konania vo veci samej, a preto konanie zastavil. Mal za to, že tu bol aj ďalší dôvod zastavenia konania, a to, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou. Súd prihliadol na zánik funkcií v zmysle § 246 Obchodného zákonníka, keď plnomocenstvo v prospech Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Peružek, s.r.o. podpísali osoby, ktoré už nemohli zastávať funkciu podpredsedu a člena predstavenstva dňa 2. septembra 2015, a tak dospel k záveru, že žalobu nepodala oprávnená osoba, a preto tiež konanie bolo potrebné zastaviť v zmysle § 161 ods. 2 CSP. Súd nedostatok riadneho podpisu plnomocenstva, a tým aj žaloby, nemohol odstrániť, nakoľko osoby, ktoré JUDr. Peružekovi udelili plnú moc sa považovali za osoby oprávnené konať za spoločnosť žalobcu, no túto skutočnosť mal súd prvej inštancie za vyvrátenú, a to na základe zániku ich funkcií, ktoré ich na podpísanie plnej moci za žalobcu oprávňovali. Žalobu teda podal právny zástupca žalobcu, ktorý nemal platné plnomocenstvo na podanie žaloby. Zo žiadnych relevantných skutočností súd nemal za preukázané, že J. ako podpredsedníčka predstavenstva a T. ako člen predstavenstva mali oprávnenie na podanie žaloby, resp. podpísanie plnomocenstva po skončení ich funkčného obdobia. Naopak, uznesením Okresného súdu v Trnave zo dňa 29. novembra 2013 sp. zn. 36 Cb 89/2013-98 v spojení s uznesením Krajského

súdu Trnava zo dňa 24. februára 2014 sp. zn. 21 Cob 26/2014 predbežným opatrením súd nariadil okrem iného J. a T. zdržať sa akéhokoľvek konania, v rámci ktorého by vystupovali ako členovia predstavenstva Poľnohospodárske Družstvo Siladice (ďalej len „PD Siladice“) a nariadil zdržať sa, aby vykonávali akékoľvek úkony v akejkoľvek forme, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca v mene PD Siladice. Toto unesenie bolo v čase udelenia plnomocenstva 2. septembra 2015 vykonateľné, teda spoločnosť JUDr. Peter Peružek, s.r.o. nemala v konaní oprávnenie zastupovať žalobcu PD Siladice. Navyše súd prvej inštancie bol názoru, že uznesenie členskej schôdze PD Siladice zo dňa 18. októbra 2013, na ktorej boli z funkcie členov predstavenstva J. a T., odvolaní, nebolo napadnuté žalobou na súde, a preto sa na ich odvolanie z funkcie hľadí ako na platné. Spoločnosť JUDr. Peter Peružek teda nebol v konaní oprávnený zastupovať žalobcu PD Siladice, osoby, ktoré jej plnomocenstvo udelili, neboli oprávnené za žalobcu konať, a teda sa jedná o neodstrániteľnú prekážku konania, pre ktorú bolo potrebné konanie zastaviť. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/92 Zb.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 31. októbra 2017, sp. zn. 26 CoPr 4/2017, na odvolanie Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Peružek s.r.o., odvolanie odmietol. Dospel k rovnakému názoru ako súd prvej inštancie, keď v danej veci bolo napadnutým uznesením zastavené konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom zastúpeným splnomocnenkyňou Ius Aegis, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava. Základným a zásadným problémom, ktorý bolo nutné primárne posúdiť bola skutočnosť, kto bol oprávnený na základe plnomocenstva konať v mene žalobcu. Žalobu v mene žalobcu Poľnohospodárske družstvo Siladice podala Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o. na základe plnej moci udelennej mu členmi J. ako podpredsedníčkou predstavenstva, T. ako členom predstavenstva, pričom bolo nepochybné, že v čase udelenia plnomocenstva existovalo vykonateľné predbežné opatrenie, ktorým bolo uložené osobám podpísaným na plnomocenstve (J. zdržať sa akéhokoľvek konania, v rámci ktorého by vystupovali ako členovia predstavenstva. V priebehu celého konania iné platné a akceptovateľné plnomocenstvo Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Peružek, s.r.o. udelené nebolo. Súd prvej inštancie a zhodne ani odvolací súd nevyzýval žalobcu a ani údajnú splnomocnenkyňu Advokátsku kanceláriu JUDr. Peter Peružek, s.r.o. na odstránenie tohto nedostatku, a to práve s ohľadom na základný predmet sporu. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že žalobca Poľnohospodárske družstvo Siladice splnomocnilo splnomocnenkyňu Advokátsku kanceláriu Ius Aegis s.r.o. so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava plnomocenstvom zo dňa 13. októbra 2013 (teda plnomocenstvo udelené ešte dva roky pred začatím konania vo veci samej) podpísaným I., v tom čase predsedom predstavenstva a T., členom predstavenstva. Následne bola do spisu doložená plná moc, ktorou žalobca udelil splnomocnenkyňu Advokátskej kancelárii Ius Aegis s.r.o. plnomocenstvo zo dňa 29. januára 2017, podpísané podpredsedom predstavenstva L. a členom predstavenstva R.. Odvolací súd považoval z vyššie uvedených dôvodov za neakceptovateľné plnomocenstvo z 31. augusta 2015, udelené Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Peružek, s.r.o. (č. l. 33) ako i plnomocenstvo bez uvedenia dátumu (č. l. 239). Z týchto dôvodov odvolanie odmietol.

3. Toto uznesenie odvolacieho súdu napadla včas podaným dovolaním Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., pričom prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 420 písm. e/ a f/ CSP, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovali jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázala na to, že predmetné uznesenie a najmä odôvodnenie je zmätočné a v celom rozsahu nepreskúmateľné, nakoľko cítuje, že v čase udelenia plnej moci žalobcu advokátskej kancelárii JUDr. Peter Peružek, s.r.o. trvalo uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 36 Cb 89/2013-98 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 21 Cob 26/2014, a teda osoby udeľujúce plnomocenstvo neboli toto plnomocenstvo oprávnené udeliť. V posudzovanom prípade napriek viacerým písomným upozorneniam súd prvej inštancie ale najmä odvolací súd nekonal so žalobcom a jeho právnym zástupcom, ale s právnym zástupcom, ktorý mal už v minulosti odvolané plnomocenstvo. Vádom tohto konania je aj tá skutočnosť, že doteraz žalobcovi nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu, ale odvolací súd svojvoľne doručil predmetné uznesenie údajnému splnomocnencovi. Navyše samotný odvolací súd v skoršom svojom rozhodnutí v tejto veci uvádzal, že nie je možné, aby žalobcu v tejto veci zastupovala Advokátska kancelária Ius Aegis s.r.o., nakoľko plnú moc udelil a teda úkony za žalobcu vykonával I., ktorý je žalovaným v tomto konaní. Konaním a postupom súdov došlo nielenže k znemožneniu realizácie práva, ale priamo k odňatiu

možnosti konať pred súdom. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 420 písm. e/ CSP (rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd), tento vôbec nezdôvodnil. Navrhla rozhodnutia súdov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť, keď JUDr. Peter Peružek nepredložil v konaní platne udelenú plnú moc na zastupovanie v tomto konaní.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o. vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. e/ a f/ CSP, avšak dovolací súd dôvody dovolania vyhodnotil podľa jeho obsahu a nakoľko obsah celého dovolania sa sústreďuje výlučne na dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, zaoberal sa len týmto dôvodom.

8. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k nesprávnemu procesnému postupu tým, že predmetné uznesenie a najmä odôvodnenie je zmätočné a v celom rozsahu nepreskúmateľné, že odvolací súd nekonal so žalobcom a jeho právnym zástupcom, ale s právnym zástupcom, ktorý mal už v minulosti odvolané plnomocenstvo, že doteraz žalobcovi nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu, keď odvolací súd svojvoľne doručil predmetné uznesenie údajnému splnomocnencovi, a tak konaním a postupom súdov došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom.

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa citovaného ustanovenia možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

12. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd uvádza, že znakmi vady zmätočnosti konania podľa tohto ustanovenia sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci, to, ako súd viedol spor, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu.

15. Dovoláním napádané uznesenie podľa názoru dovolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy a úvahy, z ktorých odvolací súd vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

16. Treba mať na pamäti tiež to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. V danom prípade ale odvolací súd aj vysvetlil ďalšie svoje úvahy, prečo považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne.

17. Ani za účinnosti CSP nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu prípadne spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

18. Z obsahu dovoláním napadnutého uznesenia, ako aj z obsahu celého spisu nepochybne vyplýva, že základným a zásadným problémom, ktorý bolo nutné primárne posúdiť bola skutočnosť, kto bol oprávnený na základe plnomocenstva konať v mene žalobcu. Z obsahu spisu bolo zrejmé, a súdy oboch inštancií to jasne vo svojich odôvodneniach uznesení vysvetlili, že žalobca Poľnohospodárske družstvo Siladice splnomocnilo splnomocnenkyňu Advokátsku kanceláriu Ius Aegis s.r.o. so sídlom Ferienčíkova 7, Bratislava plnomocenstvom zo dňa 13. októbra 2013 podpísaným I., v tom čase predsedom predstavenstva a T. členom predstavenstva. Následne bola do spisu doložená plná moc, ktorou žalobca udelil splnomocnenkyňu Advokátskej kancelárii Ius Aegis s.r.o. plnomocenstvo zo dňa 29. januára 2017, podpísané podpredsedom predstavenstva L. a členom predstavenstva R.. Z uvedeného vyplýva, že Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o. platne právne nezastupovala žalobcu, tak ako to sám dovolateľ uviedol vo svojom dovolaní.

19. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie z dôvodov § 420 písm. f/ CSP bolo teda podané neoprávnenou osobou, a preto dovolací súd dovolanie ako neprípustné podľa § 447 písm. b/ CSP odmietol.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.